

DOI: <https://doi.org/10.15407/np.59.143>

УДК 7.036.2

**Людмила Дем'яненко,**

кандидат філологічних наук,  
старший науковий співробітник, ORCID 0000-0002-5160-2736  
Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

Просп. Голосіївський, 3, Київ, 03039, Україна  
e-mail: demjanenkol@ukr.net

### **ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОВПЛИВУ ЖИВОПИСУ ТА ЛІТЕРАТУРИ У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ М. КОЦЮБИНЬСЬКОГО**

Стаття акцентує увагу на проблемі колористики у прозі М. Коцюбинського. Кольори, які використовуються у художніх творах цього автора, тлумачаться у їхньому зв'язку із головними ідеями прози. Ці взаємозв'язки реалізуються у використанні контрастних кольорів.

Ось уже більш як півтора століття літературна діяльність М. Коцюбинського привертає увагу багатьох дослідників. Адже автор і в цей час цікавить своїм різноманіттям тем та літературних напрямів, які синтезувала у собі творчість письменника, що зумовило виникнення різних, а, відтак, дуже часто протилежних, її інтерпретацій. Творчий доробок М. Коцюбинського став об'єктом досліджень багатьох науковців, таких як С. Єфремов, М. Зеров, А. Музичка, А. Шамрай, А. Завісляк [5], О. Черненко [12], Ю. Кузнецов [9; 10], В. Агеєва [1], М. Коцюбинська, Я. Поліщук, та ін.

Актуальність дослідження полягає у тому, що, в наш час, ще й досі, немає конкретно-єдиного погляду на творчість митця, а заперечення єдиного вузько-ідеологічного стереотипного підходу до неї, створило умови для виникнення і детальнішої розробки різноаспектних поглядів і теорій. Ось тому й існують різноаспектні погляди та теорії. Творчість М. Коцюбинського, і в наш час, потребує нового перерахунку в сучасних умовах.

*Ключові слова:* М. Коцюбинський, живопис, мистецтво, імпресіонізм, пейзаж, відтінки кольору, експресія, «Intermezzo», враження.

Творчий доробок М. Коцюбинського добре відомий українському читачеві, але він не перестає дивувати нас багатством і витонченістю художнього слова. Доробок М. Коцюбинського – постійно є предме-

том наукового вивчення, про неї написано тисячі наукових праць. Творчість митця – є досить цікавою, зокрема для системного вивчення взаємодії різних видів мистецтв. Проза М. Коцюбинського становить блискучий зразок діалогу між мистецтвом слова та мистецтвом живопису, тобто збагачення словесного нарративу засобами живопису. Як переконливо доводять дослідники життя й творчості письменника: М. Коцюбинський мав широкі культурні, мистецькі, літературні зацікавлення. Письменник був для свого часу одним із тих, хто стояв у центрі культурного руху в Україні.

Характерною рисою імпресіоністичного літературного твору, який споріднює його з імпресіоністичним живописом є пейзаж. На відміну від реалістів, представники імпресіоністичного напрямку змінюють характер пейзажу. Це вже не просто часточка природи детально обсервована письменником, за допомогою якої він змальовує дійсність такою, якою вона є. Тепер у пейзажі наголошується на непостійності, мінливості зображуваного під впливом настрою спостерігача або різних світлових та кольорових ефектів. Змінюється й кут зору, з якого цей пейзаж сприймається, він належить не автору, а героєві твору. Саме тому концепція часу в такому описі актуальна, героєм все, що зображене, бачить тут і зараз [8]. Найвиразніші зразки імпресіоністичного пейзажу в українській літературі знаходимо у творчості М. Коцюбинського. Письменник не ставить собі за мету «фотографічне» відтворення дійсності, а зображає навколишню природу у зв'язку з настроями та емоціями героя. «Пейзаж, – за словами В. Агєєвої, – стає перш за все засобом настроєвої інструментовки твору, одним із елементів психологічної характеристики» [1]. Про функцію пейзажу у новелах М. Коцюбинського писав і Ю. Кузнецов: «Пейзаж М. Коцюбинського цікавий і в зображальному плані. Як правило, він являє собою обмежений, замкнений художній простір, в якому й розвивається сюжетна дія. Ідейно-естетичні функції цього простору багатозначні. Він є реалістичним зображенням місця дії, вираженням психічного стану героя, вводить в атмосферу оповіді, є узагальненим образом, що несе додаткове символічне навантаження» [10]. Тому особливістю імпресіоністичного пейзажу є кут зору, що належить безпосередньо головному героєві. Саме його очима ми

спостерігаємо за навколишнім. За словами Юрія Кузнецова: «Як правило, Коцюбинський вже на початку твору немов пред'являє, намічає кут зору героя, з якого бачаться всі зображувані події» [6]. Однак – це не «фотографічний ефект», а своєрідне віддзеркалення емоційно-настрійового стану героя, його теперішнього психічного самовідчуття. Л. Толстой писав: «Дивишся, як людина нібито без усякого розбору маже фарбами, які потрапляють їй під руку, і ніякого наче зв'язку ці мазки між собою не мають. Але відійдеш на деяку відстань, подивишся, і загалом виходить цілісне враження» [5].

Характерною рисою творчості письменника, як ми знаємо, – це притаманні риси імпресіонізму.

Виходячи з того, що імпресіонізм як мистецький напрям виник, насамперед, у живописі, а потім поширився у музиці (К. Дебюссі, М. Равель, І. Стравінський, В. Барвінський, Ф. Якименко, Б. Лятошинський), літературі (брати Гонкури, Гі де Мопассан, М. Коцюбинський, О. Кобилянська, Г. Косинка, частково М. Хвильовий, А. Головка, А. Чехов, І. Бунін), скульптурі (О. Роден, С. Литвиненко, М. Гаврилко), проблему взаємодії мистецтв у творчості М. Коцюбинського варто розпочати саме з аналізу використання у його творах прийомів живопису та взаємодії художньої парадигми живопису кінця XIX століття і літератури, готової до кардинальних зрушень з огляду на самі основи художньої свідомості того часу.

Первинною основою живопису є зображення предметного, матеріального, баченого сприйняття світу, проте таке зображення ще не є мистецтвом в повному сенсі слова, хоча і становить його початкову форму. Як зазначає В. Ванслов: «...воно перетворюється на справжнє мистецтво, коли стає зображуваним, тобто осмисленим, і одухотвореним, яке несе у собі ту чи іншу ідею» [2, с. 22].

Художник може безпосередньо зображувати матеріальні предмети і явища (натюрморт чи пейзаж), духовний світ людини в її зовнішності, у видимому прояві (портрет) або ж складне поєднання одного та іншого. При цьому по-перше, показує людський, суспільний, зміст зображуваного і, по-друге, виражає власний духовний світ, своє ставлення до зображуваного. Саме в зображенні конкретних предметів, які мають те чи інше значення в житті людини, кольори в

картині можуть нам здаватися: важкими чи легкими, холодними чи теплими, радісними чи похмурими, лінії – гострими чи м'якими, напруженими плавними і так далі. На основі значення зображуваних предметів у картині можуть утворюватись ті чи інші кольорові гармонії, ритмічні зображення, які створюють певний емоційний характер. Колір і світло, лінія та об'єм, ритмічні та композиційні закономірності – все це як у живописі, так і в літературі має величезне значення для адекватного відображення дійсності та душевного світу людини [3].

Предметом інтересу для митця було те, що за допомогою, наприклад, кольору, звукових вражень можна було відтворювати реальний перебіг психічних процесів героя, його індивідуальність, настроїв, враження. Тобто словесні фарби у прозових творах М. Коцюбинського були діючими зображально-виражальними засобами, здатними впливати на творчо-образне сприйняття мистецького полотна. О. Черненко слушно пише: «Коцюбинський, так як і всі імпресіоністи, ніколи не зображує ніяких типових характерів, а завжди неповторну індивідуальність людини, байдуже до якої професії чи стану вона належала б; байдуже, чи ця людина була бідною чи багатою, селянином, адвокатом чи священником, сільською вчителькою чи монахиною і т. д.» [12].

Внутрішній світ людини у творах Михайла Коцюбинського розкривається і в колористиці, тональності, у ракурсах. Дійсність у своїх зовнішніх важливих виявах постійно присутня у творі, але не самоцінно, як у прозі XIX ст., а через призму світобачення, світосприйняття героя. Досягає цього митець не просто прямим називанням почуттів, завдяки яким відбувається сприйняття довколишнього світу, а шляхом відбору і перетворення в своїй уяві саме тих деталей пейзажу, які потрапляють у поле зору героя, тобто передачі його вражень. Через взаємозв'язок цих мікрообразів, через контрастні асоціативні порівняння М. Коцюбинський намагається викликати в читача ті самі відчуття, які переживає герой. Читач бачить точніше, вгадує процеси, що проходять у реальному житті, але бачить очима ліричного героя – в його системі ціннісних орієнтацій, соціальних чи асоціальних прагнень. «Ідейно-естетичні функції пейзажу, зображуваних обставин узагалі істотно змінюються, – вони стають значущими не самі по собі, а

як імпресіоністичний засіб розкриття внутрішнього світу героя» [9]. Тобто відбувається «малювання словом» – за допомогою прийомів живопису, автор словами «малює картини», пишучи свої твори.

Саме у пошуках нових зображально-виражальних засобів Михайло Коцюбинський переносить у свої твори формотворчі засоби живопису (лінійну, кольорову, тональну перспективу, світлотіньові співвідношення, передні та дальні плани тощо), вдається до акварельної, пуантилістичної техніки та сфумато, застосовує екфразис та гіпотипозис. У його доробку наявні звернення до таких жанрів живопису, як пейзаж («Intermezzo», «Тіні забутих предків», «Fata morgana» та ін.), марина («На острові», «Сон», «На камені»), побутовий живопис («Сміх», «Він іде», «Коні не винні»), архітектурний живопис («Сон», «На острові», «Хвала життю», «Невідомий»), портрет («Сміх», «Сон»), проте переважає, без сумніву, увага до створення літературного пейзажу .

Палітра фарб у творах письменника не обмежувалася спектральними кольорами. Автор використовував теплі й холодні відтінки залежно від їх психологічного впливу на героя. Як майстер психологічного аналізу М. Коцюбинський точно підбирав той чи інший колір у словесне полотно, а колір, своєю чергою, виконував відповідну роль впливу на читача, забезпечуючи позитивну чи негативну експресію [3, с. 60].

Дослідження стилю митця неможливе без урахування того спектру асоціацій, тих виражальних засобів, котрі проходять від суміжних видів мистецтв, в яких реалізується митець. М. Коцюбинський глибоко осягнув засоби інших мистецтв, бо розумівся на мистецтві.

Можемо сміливо заявляти, що в основних випадках, новели імпресіоніста, залежно від функцій пейзажних описів, розділяються на дві групи: новели, в яких пейзаж виконує функцію підкреслення емоційного стану героїв, увиразнення їх почуттів у конкретний момент життя («В путях шайтана», «На камені», «Цвіт яблуні», «Лялечка», та ін.), та новели, структура яких складається повністю із пейзажу, зітканого із звуків, запахів, зорових вражень, витісняючи, таким чином, сюжетне наповнення («Хмари», «Intermezzo», «Утома»).

Тому М. Коцюбинський представляє своєрідний стиль, виробле-

ний на взаємодії людини з природою, що найяскравіше проявився у прозі малих форм. Багатоплощинний пейзаж виступає на перший план у новелі «Intermezzo». А психічний стан ліричного героя відтворюється зоровими засобами: гри кольорів, світла, тіні, руху.

Розглянемо новелу «Intermezzo» більш детально. Якщо звернути увагу, то на початку новели домінує чорно-сіра палітра: «тисячі чорних ротів», забруднене «пилом та димом повітря», «бруд людського існування» [7, с. 317] «десять чорних кімнат, налитих п'янкою по самі вінця» [7, с. 318], «на дні чорної п'янки» [7, с. 319]. За допомогою кольору автор увиразнює психологічний стан, депресію ліричного героя, його глибоку душевну втому. Мотив внутрішньої боротьби ліричного героя підсилює саме чорний колір у поєднанні з блідими мазками. Однак, автор не зазначає безпосередньо багряно-червоні кольори, але в уяві читача неодмінно проявляються більше червоні відтінки, ніж сіро-чорні.

Читаючи далі, ми бачимо життєрадісне начало, що втілюється у епізоді новели, «намальований» зеленими, жовтими, білими, блакитними, золотими та срібними кольорами. Тобто відтворюється тепла, свіжа, жива картина. Головний герой знаходиться серед безмежного степу, в якому «вітер набива вуха шматками згуків, покошланими шумом» [7, с. 321], просто під ноги лягає «співуча арфа», «прибій колосистого моря веде кудись у безвість» [7, с. 322]. Хвилюючим є той момент, коли раптом «все гасне, вмирає» [7, с. 322]. Автор так змальовує думки ліричного героя: «Що таке? Звідки? Тінь? Невже хтось третій? Ні, тільки хмарка. Одна хвилинка темного горя – і вмить усміхнулось направо, усміхнулось наліво – і золоте поле махнуло крилами аж до країв синього неба» [7, с. 322].

Далі у новелі відчувається напруження – зустріч ліричного героя з селянином: «Ми таки стрілись на ниві – і мовчки стояли хвилину – я і людина. То був звичайний мужик...крізь нього я раптом побачив купу чорних солом'яних стріх, затертих нивами, дівчат у хмарі пилу, що вертаються з чужої роботи, брудних, негарних, з обвислими грудьми, кістлявими спинами...блідих жінок у чорних подертих запасках, що хилились, як тіні, над коноплями...пранцюватих дітей в суміші з голонними псами...» [7, с. 327–328]. Тут ми спостерігаємо за певним ба-

лансом, де поєдналися яскраво-жовті фарби з відтінками зеленого, ці кольори вже не викликають негативу. Тому це і є та рівновага, якої шукав ліричний герой: «Говори...Говори...» [7, с. 328]. Тож у творі, час від часу з'являються сумніви, спокій зникає, але лише на одну мить. Це протистояння спокою і втоми. Отже, душевні сили відновилися.

Відтак, місто знову забирає ліричного героя своєю «залізною рукою» [7, с. 329], і він дає себе забрати, востаннє вбираючи в себе «спокій рівнини, синю дрімоту далеких просторів» [7, с. 329].

Таким чином, емоційні враження в «Intermezzo» («І благословен я був між золотим сонцем й зеленою землею...» [7, с. 327] підтверджують спорідненість рис імпресіонізму образотворчого та літературного. Тому ми, ніби бачимо пейзажну картину, але центральним її образом є людина, людина-митець, яка зупинилася серед безкінечного простору, де зустрічаються небо та земля. Дивлячись на цю картину відчувається тепло, затишок і легка задума, сповнена красою навколишнього світу...

Тож кожний нарис, етюд, оповідання чи повість М. Коцюбинського присвячений характерові людини, розкриттю внутрішніх конфліктів її психіки та відношенню людини до зовнішнього світу. Палітра фарб у творах М. Коцюбинського не обмежується спектральними кольорами. Автор використовує теплі й холодні відтінки залежно від їх психологічного впливу на людину. Як майстер психологічного аналізу М. Коцюбинський доречно вводить той чи інший колір у словесне полотно, а колір, своєю чергою, виконує відповідну роль впливу на читача, забезпечує позитивну чи негативну експресію [4, с. 79–80]. Отже, кольорова гама змінюється відповідно до того, як змінюється настрій героя, його психічний стан. У цьому випадку наростання і зміна темних кольорів яскравими формують одну з основних сюжетних ліній твору. Відтак, у пейзажах новели інформаційна функція також відходить на другий план, а враженевість і настроєвість відіграють головну роль.

Таким чином, М. Коцюбинський був незвичайним письменником із виразним своїм стилем написання, специфічною рисою якого був особливий характер його тропів, що передавали тонку гру фарб і відтінків. На думку М. Коцюбинського, письменники повинні знати

фарби та колір, так само як і художник. У творах М. Коцюбинського світосприймання сприяло посиленню інтересу до змінюваного стану людської душі, потребу зафіксувати будь-який настрій, і саме за допомогою кольорової палітри ми і дізнаємося про той чи інший настрій героя, миттєве враження, думку, погляд. Тож, світобачення саме через враження, яке уповні реалізоване в творах М. Коцюбинського, сприяло виникненню контактної мистецької зони, де перетиналися література та живопис.

### Список використаних джерел

1. Агеева В. П. Українська імпресіоністична проза / В. П. Агеева. – Київ, 1994. – 158 с.
2. Ванслов В. В. Искусство и красота: ст. по общ. Теории искусства / В. В. Ванслов // Российская академия художеств. НИИ теории и истории изобразительного искусств. – Москва : Знание, 2006. – 286 с.
3. Дем'яненко Л. Г. Взаємодія прийомів мистецтв у художній творчості М. Коцюбинського (живопис, музика, архітектура) : монографія / Л. Г. Дем'яненко ; ред. С. В. Полтавець. – Київ : НБУВ, 2019. – 194 с. – file:///C:/Users/user/Downloads/er-0003077.pdf. – Назва з екрана.
4. Дем'яненко Л. Використання прийомів імпресіоністичного живопису у прозі М. Коцюбинського // Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (Слов'янські обрії) : збірник наукових праць. URL: <http://irbis-nbuv.gov.ua/everlib/item/er-0003300>. – Київ : НБУВ, Випуск № 54. – 2019. – С. 73–86. <https://doi.org/10.15407/np.54.073>
5. Завісляк А. Імпресіонізм у творчості М. Коцюбинського // Українська мова та література. – 2000. – № 2.
6. Імпресіоністичний пейзаж та його роль у новелах М. Коцюбинського : курсова робота. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2010/impresionistychnyj-pejzazh-ta-joho-rol-u-novelah-m-kotsyubynskoho/>. – Назва з екрана.
7. Коцюбинський М. Твори в чотирьох томах / М. Коцюбинський. – Київ : Дніпро, 1984. – Т. 2. – 384 с.
8. Михайло Коцюбинський як майстер імпресіоністичної психологічної новели. URL: <https://studfile.net/preview/5286619/page:27/>. – Назва з екрана.
9. Кузнецов Ю. Б. Імпресіонізм в українській прозі кінця XIX – початку XX ст. (проблеми естетики і поетики) / Юрій Кузнецов. – Київ : Зодіак-ЕКО, 1995. – 303 с.



10. Кузнецов Ю. Б. Поетика прози Михайла Коцюбинського / Ю. Б. Кузнецов. – Київ : Наук. думка, 1989. – 264 с.

11. Михайло Коцюбинський як майстер імпресіоністичної психологічної новели. URL: <https://studfile.net/preview/5286619/page/27/>. – Назва з екрана.

12. Черненко Олександра. Михайло Коцюбинський – імпресіоніст: Образ людини в творчості письменника / Черненко Олександра. – Нью-Йорк – Мюнхен : Сучасність, 1977. – 143 с.

## References

1. Aheieva, V. P. (1994). *Ukrainska impresionistychna proza* [Ukrainian Impressionist Prose]. Kyiv, 158. [In Ukrainian].

2. Vanslov, V. V. (2006). *Iskusstvo i krasota: st. po obshch. Teorii iskusstva* [Art and beauty]. Moskva, 286. [In Russian].

3. Demianenko, L. H. (2019). *Vzaiemodiia pryiomiv mystetstv u khudozhnii tvorchosti M. Kotsiubynskoho (zhyvopys, muzyka, arkhitektura): monohrafiia* [The interaction of art forms in M. Kotsiubynsky's creative work (painting, music, architecture): Monograph]. Kyiv, 194. Retrieved from file:///C:/Users/user/Downloads/er-0003077.pdf [In Ukrainian].

4. Demianenko, L. (2019). *Vykorystannia pryiomiv impresionistychnoho zhyvopysu u prozi M. Kotsiubynskoho* [The use of techniques of impressionistic painting in M. Kotsiubynsky's prose]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho (Slov'ianski obrii)*. Retrieved from <http://irbis-nbuv.gov.ua/everlib/item/er-0003300>. Kyiv, 54, 73-86. [In Ukrainian]. <https://doi.org/10.15407/np.54.073>

5. Zavisliak, A. (2000). *Impresionizm u tvorchosti M. Kotsiubynskoho* [Impressionism in M. Kotsiubynsky's creative work]. *Ukrainska mova ta literatura-Ukrainian language and literature*, 2. [In Ukrainian].

6. *Impresionistychnyi peizazh ta yoho rol u novelakh M. Kotsiubynskoho* [The Impressionist Landscape and Its Role in M. Kotsiubynsky's Short Stories]. Retrieved from <http://naub.oa.edu.ua/2010/impresionistychnyj-pejzazh-ta-johorol-u-novelah-m-kotsyubynskoho/> [In Ukrainian].

7. Kotsiubynskyi, M. (1984). *Tvory v chotyrokhtomakh* [Oeuvres, in 4 volumes]. Kyiv, 2, 384. [In Ukrainian].

8. *Mykhailo Kotsiubynskyi yak maister impresionistychnoi psykholohichnoi novely* [Mikhail Kotsiubynsky as a master of the impressionistic psychological short story]. Retrieved from <https://studfile.net/preview/5286619/page/27/> [in Ukrainian].

9. Kuznetsov, Yu. B. (1995). *Impresionizm v ukrainskii prozi kintsia XIX - pochatku XX st. (problemy estetyky i poetyky)* [Impressionism in Ukrainian prose

of the late 19th - early 20th centuries (problems of aesthetics and poetics)]. Kyiv, 303. [In Ukrainian].

10. Kuznetsov, Yu. B. (1989). Poetyka prozy Mykhaila Kotsiubynskoho [Poetics of Mykhailo Kotsiubynsky's prose]. Kyiv, 264. [In Ukrainian].

11. Mykhailo Kotsiubynskyi yak maister impresionistychnoi psykholohichnoi novely [Mykhailo Kotsiubynsky as a master of the impressionistic psychological short story]. Retrieved from <https://studfile.net/preview/5286619/page:27/> [In Ukrainian].

12. Chernenko, O. (1977). Mykhailo Kotsiubynskyi - impresionist: Obraz liu-dyny v tvorchosti pysmennyka [Mykhailo Kotsiubynsky - Impressionist: The image of man in the writer's work]. New York - Munich, 143. [In Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 20.03.2020 р.

### **Lydmyla Demianenko,**

Cand. of Sciences (Philology), Senior Researcher, ORCID 0000-0002-5160-2736,  
V. I. Vernadsky National Library of Ukraine,

3, Holosiiivskyi ave., Kyiv 03039, Ukraine

e-mail: demjanenkol@ukr.net

### **Painting and Literature Mutual Influence in Mykhaylo Kotsiubynsky's Oeuvres**

The article focuses upon the system of colors that could be shaped via analysis of the prose by M. Kotsiubynsky. Colors which the writer used in his oeuvres are shown in its correlations with the underlying ideas of the prose. These correlations are realized via using of contrasting colors.

For more than a century and a half, the literary work of M. Kotsiubynsky has been attracted attention of many scholars. After all, the author still is a point of interest for researchers because of diversity of topics and literary trends which synthesized the writer's creativity. It has caused emergence of different, and, therefore, often opposite, interpretations. M. Kotsiubynsky's creative work has become the object of research for many scholars, such as S. Efremov, M. Zerov, A. Muzychko, A. Shamray, O. Chernenko, Y. Kuznetsov, V. Ageeva, M. Kotsiubynska, Y. Polishchuk, etc.

The relevance of the research is that in our time there is no concrete and unified view on certain issues of the artist's creativity. Therefore, there are different

perspectives and theories. In our time M. Kotsiubinsky's creative work needs a new re-reading.

A characteristic feature of the writer's work is the inherent traits of impressionism. The subject of interest for M. Kotsiubinsky was that one could reproduce the real course of a hero's mental processes, his or her personality, mood, impressions with the help of color, sound impressions. That is, verbal paints in prose works by M. Kotsiubinsky act as imaginative and expressive means capable to influence the creative and figurative perception of the canvas.

The color palette in the writer's works was not limited to spectral colors. The author used warm and cold shades depending on its psychological impact on hero's mind. As a master of psychological analysis, M. Kotsiubinsky accurately selected one or another color in a verbal canvas, and color, in turn, fulfilled the relevant role of influence on reader, providing positive or negative expression.

Thus, the study of the artist's style is impossible without taking into account the range of associations, those expressive means that flow from the related arts in which the artist is realized. M. Kotsiubinsky deeply grasped the means of other arts, because he clearly understood it.

*Keywords:* Mykhailo Kotsiubinsky, painting, art, impressionism, landscape, shades of color, expression, «Intermezzo», impression.